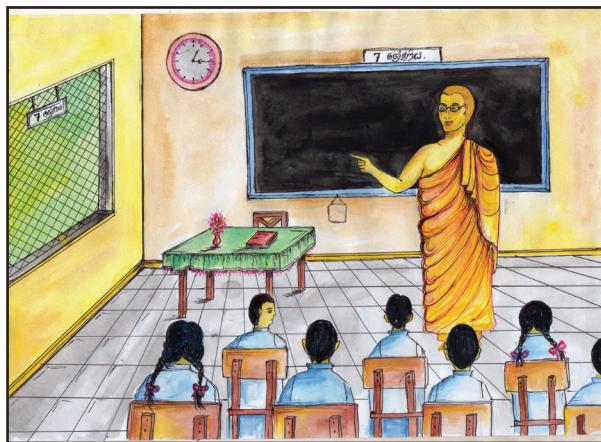

පදිමො පාඨෝ

පාඨාලයේ

සිසේකා පාඨාලයේ ගවුත්ති. ආචාරීයා සිසේකා විනෙකි. පාඨාලයේ අවධිපනකියා සනති. අහං අකබර්ලිලකේ අකබරානි ලිඛාම්. මයා පොත්කානි පයාම. පාඨාලයේ පීධානි සනති. සිසේකානා හත්සු ලෙබනියා විජුනති. මයා අඩිකානි උගෙණුහාම. ඉදී මම පීයා හටති. පාඨාලයේස් අඩිගණා අනුමී. ආචාරීයා වෙතෙනන සිසේකා පොයේති.

(පාලි රචනා 1)

පදමාලාව

සිසේකා	- ශිෂ්‍යයා	පාඨාලයේ	-	පාසලට
ਆචාරීයා	- ගුරුවරයා	අධි	-	අට
පනතියා	- ශ්‍රේෂ්‍යී/පනති	අහං	-	මම
අකබර්ලිලකේ	- අකුරු පුවරුවෙහි	පීධානි	-	පුවු
හත්සු	- අත්වල	ලෙබනියා	-	පැන්/පැන්සල්
අඩිකානි	- ඉලක්කම්/අංක	අඩිගණා	-	මිදුල
වෙතෙනන	- වේවැලෙන්	පොයේති	-	තළයි

කුහිං	- කොහි
කෙ	- කවුරුන්
කති	- කීයද
කිං	- කුමක්
කනු	- කොහි
කානි	- මොනාවා
කෙන	- කුමකින්
අත්‍යේ නු බො	- අැත් ද

පහත දැක්වෙන ප්‍රශ්නවලට පාලියෙන් පිළිතුරු සපයන්න.

ලදා:- සිසේයා කුහිං ගව්ති? සිසේයා පාඨාලයෝ ගව්ති.

- i. ආවරියා කෙ විනෙති?
- ii. පාඨාලයේ කති පනතියා සනති?
- iii. අහං අකබර්ලකේ කිං කරොමි?
- iv. ලෙඛනියා කනු විජ්‍යනති?
- v. පාඨාලයේ කානි සනති?
- vi. මයි කානි උගුණෙෂාම?
- vii. ආවරියා කෙන සිස්සා පොයේති?
- viii. අත්‍යේ නු බො පාඨාලයස්ස අඩුගණා?

පාලි අක්ෂර මාලාව

ලිවීමෙන් හෝ කියවීමෙන් අවසන්වීමක්, සූයවීමක් නොවන තිසා අක්ෂර නමින් හැඳින්වෙන සංකේත 41 ක් පාලි භාෂාවේ පවතින බව අපි දනිමු. පිළිවෙළට සකස්කර ගත් විට එම අක්ෂර ‘අක්ෂරමාලාව’ හෝ ‘වර්ණමාලාව’ යන නමවලින් හැඳින්වෙයි. එම අක්ෂර මාලාව ස්වර සහ ව්‍යුද්ධන වශයෙන් ප්‍රහේද දෙකකි. ස්වර ගණනින් අවකි. ව්‍යුද්ධන තිස්තුනකි. පහත දැක්වෙන්නේ එම පාලි අක්ෂර මාලාවයි.

ස්වර

අ අ ඉ ඒ එ උ උ එ එ

ව්‍යුක්ෂුප්‍රනා

ක	ඛ	ග	ස	ඩ
ච	ශ	ජ	ක්‍ර	ක්‍රදු
ඒ	ඝ	ඩ	ඡ	ඣ
ත	ඕ	ද	ඒ	න
ප	ඖ	ඛ	ණ	ම
ය	ර	ල	ව	
ස	හ	ල්		
(අ)。				

ස්වර තනිව උච්චාරණය කළ හැකි අතර ව්‍යුක්ෂුප්‍රනා උච්චාරණය කිරීමට ස්වරයන්ගේ උපකාරය අවශ්‍ය වෙයි. ස්වර සහ ව්‍යුක්ෂුප්‍රනා ප්‍ර්‍රේද මේ වනවිටත් අපි උගෙන ඇත්තේමු. මෙම පාඨමේදී දීර්ශ ස්වර ලෙස හාවිත වන ‘එ’ කාරයේ හා ‘ඔ’ කාරයේ නිවැරදි ලේඛනය හා උච්චාරණය ඉගෙන ගනිමු.

ඒකාර ඔකාර හාවිතය

‘එ’ කාරය හා ‘ඔ’ කාරය ප්‍ර්‍රස්ව අකුරු ලෙසත්, දීර්ශ අකුරු ලෙසත් හාවිත වන බව අපි නොයෙක් අවස්ථාවල දැක ඇත්තේමු. පහත වාක්‍ය ඒ අනුව උච්චාරණය කරන්න.

එවං මේ සුතං එකං සමයේ හගවා
දෙවා වස්සතු කාලෙන.
මනසා වෙ පසනෙනන
ආප්පමාදෙන සමපාදෙල.
ආවරියා සිසේස විනෙති.
යනතං සනතං පදං අහිසමෙව
කව්චි තේ මොගෙලුන.

වනුම් ලෙතියා සබඩා.
 ඇපේම් බුද්ධියා කුසුමෙනානෙනා.
 අධිච්චාසේතු නො භනෙන.
 මෙතක් ව සබඩලාකසම්.

ඉහත වාක්‍යවල එවං, මෙ, එකං, දෙවා, කාලෙන, චෙ, අප්පමාදෙන, සමජාදෙප්, සිසේස්, තෙ ආදි පදවල තතිව හා ව්‍යක්ෂූතන සහිතව යෝදුණු 'එ' කාරය දීර්සව උච්චාරණය වන බව වැටහෙනු ඇත.

එසේ ම අනිසමේව, මෙතක් යන පදවල යෙදී ඇති 'එ' කාරය ප්‍රස්ථව ලෙස උච්චාරණය වන බව ද පෙනී යයි.

දෙවා, නො, ලෙකසම්. යන නාමපද හා යෙදී ඇති ඔ කාරය දීර්ස ලෙසත් මොගලාන යන්නෙහි ඇති 'ඔ' කාරය ප්‍රස්ථව ලෙසත් උච්චාරණය වන බව ද තෝරුම් ගන්න.

සංයෝගාක්ෂරයක් හෙවත් බැඳී අකුරක් 'එ' කාරයට හා
 'ඔ' කාරයට පසුව ඇති විට එම 'එ' කාරය හා
 'ඔ' කාරය ප්‍රස්ථව ලෙස උච්චාරණය වේ.
 සංයෝගාක්ෂරයක් නොමැති විට දීර්ස වේ.

එත්, සෙයෙයා, ඔවෝ, සොත්‍රී යන පදවල කු, යෝ, මෝ, ත්‍රී යන අක්ෂර සංයෝගාක්ෂරයි. එම සංයෝගාක්ෂරවලට මුලින් යෝදුණු 'එ' කාරය හා 'ඔ' කාරය ප්‍රස්ථව ලෙස උච්චාරණය වෙයි. එවං, මෙ, එකං, මනාධා, සොකං, ලෙකං ආදි වචනවල 'එ' කාරයට හෝ 'ඔ' කාරයට පසුව ඇති අක්ෂරය සංයෝගාක්ෂරයක් නොවන තිසා එම වචනවල යෝදුණු 'එ' කාරය හා 'ඔ' කාරය දීර්ස ලෙස උච්චාරණය වෙයි.

ඡ කාර හාවිතය

හුස්ට ලෙස

ඒනෑ,	මෙතත්
වෙතේදා,	ලෙඩ්බූ
සේටෙයා,	පේටෙයා
බෙතත්,	පෙයථ්
ගෙයථ්,	සේයථ්
හවෙයථ්,	නිමොපෙනුවා

දීර්ස ලෙස

ඒතෙන,	ඒහි
ඒලකා,	ඒකදා
ඒතෙ,	සේවති
කෙදාර්,	වෙදනා
ලෙබනී,	ගාරවෙන
මෙධාවී,	දේව

ඡ කාර හාවිතය

හුස්ට ලෙස

ඡටෙයා
සොන්ඩී
පොට්ඨාදී
මොගැලුන
කොණ්ඩිකුදු

දීර්ස ලෙස

ඡදාත
ඡදනා
ඡනදායා
සොකං
මොකං

‘ඡ’ කාරය හා ‘ඡ’ කාරය වචනයක මුළ හෝ මැද සංයෝග්‍යකුට මුලින් යෙදී ඩුස්ට ලෙස උච්චාරණය වුව ද ගබඳාන්තයක යෙදෙන විට දීර්ස ලෙස පවතියි.

මොකක	සොකො
පාසාණේ	බාලකො
දිපෙ	වානරො
නහෙ	මනුසේසා
අජේ	වාණිජේ

සංයෝගාක්ෂරයකට මුලින් 'ඒ' කාර 'ම' කාර දෙක සමහර තැනක ප්‍රස්ව ලෙස උච්චිවාරණය වේ (සංයෝගතො ප්‍රබේඛ එ ඔ රසසා ඉවොවවනෙන ක්ව්‍යී) යන බාලාවතාර පාදිය අනුව 'ඒ' කාර, 'ම' කාර දෙක සංයෝගාක්ෂරයකට මුලින් පැවතුන ද දිරස ව උච්චිවාරණය වන තැන් ද දැකිය හැකි ය. පහත දැක්වෙන වාක්‍ය නිරීක්ෂණය කරන්න.

කමමසසකා'මහි කමමදායාදේ කමමයොනී ....

පුතෙකා'ත්‍යාහං මහාරාජ

මුතෙකාමහි

කමමසසකා'මහි, පුතෙකා'ත්‍යාහං, මස්සුවහිං, මුතෙකාමහි යන වචනවල එ කාරය හා ඔ කාරය සංයෝගාක්ෂරවලට මුලින් යෙදී තිබුණ ද දිරසව උච්චිවාරණය වේ ඇති බව ඔබට පෙනෙනු ඇත. මෙසේ දිරසව යෙදී ඇති වාක්‍ය හැකි තරම් එකතු කර ගන්න.

සංයෝගාක්ෂර හෙවත් බැඳී අකුරු ලිවීම

සංයෝගාක්ෂර යනු බැඳී අකුරුයි. 'සංයෝග' යන්න "අනනතරා බ්‍යක්දීර්ඝනා සංයෝගා" යනුවෙන් බාලාවතාරයේ හැඳින්වේ. අතරතුර ස්වරයක් තොමැති ව්‍යක්දීර්ඝන 'සංයෝග' නම වේ යනු එහි අදහසයි. පාලි භාෂාවේ සංයෝග හෙවත් බැඳී අකුරු සැදෙන ආකාර කිහිපයකි.

- මුලින් ඇති අකුරේ හල් බව දැක්වීමට පසුව ඇති අකුර බැඳ ලියනු ලැබේ.

ස්ථිර	-	සිය	-	අසිය
ඡේප	-	පෙප	-	කපප
ඡේඩ්	-	ජේඩ්	-	දැජේඩ්
ග්ස	-	ගස	-	තගස

- මුලින් ඇති අකුරේ අඩක් ලියා පසුව ඇති අකුර බැඳ ලිවීමෙන් මුලින් ඇති අකුරේ හල් බව දැක්වේ.

ත්ප	- තප	- තත්පරය
ත්ව	- තව	- තත්වය
න්ප	- නප	- පැනපුණාකා
න්ඩ	- නඩ	- අනඩකාරෝ

- හල් අකුරකට පසුව 'ය' කාරය ඇති විට එම 'ය' කාරය 'ය' බවට පත් විමෙන් මූලින් ඇති අකුරේ හල් බව දැක්වේ.

ත්ය	- ත්‍යා	- ත්‍යාහා
බ්ය	- බ්‍යා	- බ්‍යාස්ස්ථනා
ව්ය	- ව්‍යා	- උද්‍යව්‍යයා
ය්ය	- ය්‍යා	- ගෙය්‍යා

- හල් අකුරකට පසුව කොමුව සහිත අකුරක් යෙදී ඇති විට කොමුව මූලට ගෙන අකුරු දෙක බැඳ ලිවීමෙන් පළමු අකුරේ හල් බව දැක්වේ.

න්තේ	- නෙත්	- නනෙත්
න්ධො	- නොදා	- අනොදා
ය්යො	- යොයා	- සේයොයා
ස්සො	- සොසා	- අසොසා

- හල් අකුරකට පසුව 'ර' කාරය ඇති විට රකාරාංශය ලිවීමෙන් එහි හල් බව දැක්වේ.

ත්ර	- ත්‍රා	- තත්ත්‍රා
ත්රා	- ත්‍රා	- අත්‍රාගච්චන්තා
බර	- බ්‍රා	- බ්‍රහම
බරු	- බ්‍රු	- බ්‍රුහි

- පැරණි පාලි ග්‍රනුවල මුළුන් ඇති අකුරේ හල් බව දැක්වීමට එහි අඩක් පසුව ඇති අකුර හා බැඳී ලියනු ලැබේ.

ද්‍රශ - ධ - බුධාය

ක්‍රේච - ත - පෙම්පි

අභ්‍යාස

1. පහත දැක්වෙන ප්‍රශ්නවලට කෙටි පිළිතුරු ලියන්න.

- පාලි අක්ෂර මාලාවේ අක්ෂර ගණනින් කෙතෙක් ද?
- ස්වර ප්‍රශ්නය දෙක නම් කරන්න.
- දිර්ස ස්වර ලියා දක්වන්න.
- එ කාරය හා ඔ කාරය ප්‍රස්ව ලෙස උච්චාරණය වන ආකාරය පෙන්වා දෙන්න.
- සංයෝගාක්ෂර හෙවත් බැඳී අකුරු සැමැද්‍ය ආකාරය නිදුසුන් මගින් දක්වන්න.

2. පහත දැක්වෙන වගු සම්පූර්ණ කරන්න.

1 වගුව

එ කාරය ප්‍රස්ව යෙදුණු පද	ඔ කාරය ප්‍රස්ව යෙදුණු පද
i	
ii	
iii	
iv	
v	

2 වගුව

ඒ කාරය දීර්ශනව යෙදුණු පද	ඉ කාරය දීර්ශනව යෙදුණු පද
i	
ii	
iii	
iv	
v	

3. පහත අක්ෂරයන්ගේ වචනවල ස්වර ව්‍යුහයේදී වෙන්කර දක්වන්න.

i. පාඨාලයෝ	vi. පොත්කං
ii. සුරියෝ	vii. පණ්ඩිතො
iii. වඟ්ද්	viii. වෙශේෂ්
iv. සාගරෝ	ix. සිස්සා
v. බාලකෙන	x. ආවරියෝ

4. සංයෝගක්ෂරයකට මූලින් යෙදුණ ද ඒ කාරය හා ඉ කාරය දීර්ශනව උච්චාරණය වන වචන පහ බැගින් සොයා ලියන්න.

5. පහත දැක්වෙන පද සිංහලට නගන්න.

i. මනුසේස්සූ	vi. යකඩාන්
ii. සුනබස්ස	vii. දෙවා
iii. ගතමා	viii. පුරිසස
iv. රුකෙකු	ix. සපුළුරිසො
v. වානරෙහි	x. පණ්ඩිතසසි

6. පහත දැක්වෙන පද පාලියට නගන්න.

i. වැද්දා	vi. හිගන්නා විසින්
ii. මව	vii. අපි
iii. ගරුවරු	viii. කුමාරයා කෙරෙහි
iv. ගේඩි	ix. නුඩිලා
v. ශිල්ප	x. ගොවීයන්ගේ

අපෙක්‍රා දමසවෙතන, න සෞ කාසාවමරහති

ඉදුරන් දමනයෙන් හා සත්‍ය කතා කිරීමෙන් තොර වූ
තැනැත්තා සිවුරු දැරීමට නුසුදුසුය.

(ධම්මපදපාලි, යමකවගේ, 9 ගාරාව)